

[Rahbek.]

skal indskrænkes, hvad der desværre er Udsigt til, kan der meget vel komme et Tidspunkt, da det vil være umuligt at hindre en yderligere Prisstigning. Men det maa tages som et Udtryk for, at vi i Landbruget indrømmer, at med de Priser, vi har i Øjeblikket, er der mange i det øvrige Samfund og fortrinsvis blandt dem, der skal købe vore Produkter, som er vanskeligere stillet, end vi er. Derfor glæder det mig at konstatere, at Landbrugets Repræsentanter frivilligt er gaaet med til en Ordning, som i alt Fald indtil videre betyder et Prisstop for disse Varer.

Jeg minder tillige om, at der ogsaa fra det offentlige er gjort en Indsats for at komme de vanskeligst stillede i vort Samfund til Hjælp. Gennem Rabatmærkesystemet er der baade med Hensyn til Fødemidler og Beklædning ofret adskillige Millioner til dette Formaal, og der er allerede peget paa, at man ved Ydelse af Tillæg til de laveste Lønninger og til Alders- og Invalidenteren har tilvejebragt en vis Udligning.

Lovforslaget gaar da ud paa at føre disse Bestræbelser videre, idet Arbejdsløhedskasserne faar Ret til at forhøje Understøttelsen, foreløbig for Vinterhalvaaret, med det Formaal at give de arbejdsløse en vis Erstatning for den skete Prisstigning. At Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, viser, at der fra alle Sider paa Rigsdagen er god Vilje til at komme dem til Hjælp, der trænger haardest. Jeg haaber, at den samme Enighed vil vise sig, naar Lovforslaget kommer til endelig Afgørelse her.

Om Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg kan give Tilslutning til de Udtalelser, der allerede er fremsat. Mit Parti vilde dog ikke have haft noget imod, om Lovforslaget havde budt paa forholdsvis endnu mere Hjælp til Familieforsørgere. Der er ingen Tvivl om, at det er dem med de store Familier, der er særlig haardt ramt, og det kunde maaske ogsaa have været diskuteret — jeg skal i og for sig ikke rejse Spørgsmaalet —, om ikke de unge til syvende og sidst bedre kunde klare sig end Familieforsørgerne. Paa den anden Side ønsker ogsaa vi at bevare det forsikringsmæssige Princip i Lovforslaget; og vi kan i Betragtning heraf godt indse, at det af tekniske Grunde vil være ret vanskeligt at foretage saadanne Ændringer. Jeg skal derfor ganske afstaa herfra og slutter med at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Korsgaard: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling. Jeg er egentlig helt enig med den ærede Ordfører for Venstre, men jeg ønsker dog at tilføje, at det Beløb, der ydes ifølge Arbejdsløhedsforsikringsloven, efter vor Opfattelse bør være saadan, at den forsikrede kan klare sig selv og ikke behøver at gaa til sin Kommune for at faa yderligere Hjælp. Vi mener ogsaa, at der bør ydes et særligt Tilskud til dem, som har stor Familie, og jeg for mit Vedkommende mener egentlig, at det Tilskud, der ydes til Familieforsørgere med mange Børn, burde være noget større; det burde ikke begrænses til 1 Kr. 20 Øre pr. Dag, altsaa svarende til 4 Børn. Vi ved alle, at de Familier, som har flere Børn, er haardest trængt. Grænsen burde derfor ikke være sat ved 1 Kr. 20 Øre pr. Dag for Familieforsørgere med mange Børn, men noget højere.

Jeg skal ikke stille noget Ændringsforslag om Forhøjelse af dette Beløb, men jeg haaber, at man vil tage et særligt Hensyn til de Familier, som har mange Børn, hvis Loven senere skal forlænges.

Den ærede Ordfører for Venstre pegede paa, at det drejer sig om en Forsikringslov, at Beløbene ydes paa Grundlag af en Forsikring, og at det maaske derfor kan være vanskeligt at forhøje Beløbene for Familieforsørgere med mange Børn. Da Staten yder et ikke ringe Tilskud til Arbejdsløhedskasserne, synes jeg imidlertid ikke, der kunde være noget som helst i Vejen for, at Statens Tilskud til Arbejdsløhedskasserne fortrinsvis gik til de Familier, som har mange Børn, og jeg synes godt, man kunde tage noget mere Hensyn til disse, end det er sket her. Jeg haaber, som sagt, at dette vil blive Tilfældet ved en fremtidig Lovgivning.

Anna Westergaard: De Prisforhold, vi er inde i, gør det uomgængelig nødvendigt at komme de økonomisk svagest stillede i Samfundet til Hjælp. Det er dette, man har taget Konsekvensen af ved de nyligt vedtagne Love om Tillæg til de laveste Arbejds-lønninger og til Alders- og Invalidenteren. Det er ogsaa det, der sker her, for saa vidt angaar de forsikrede arbejdsløse. Til disse arbejdsløse kan der efter Lovforslaget ydes et Tillæg til Maksimumsbeløbene for Dagpenge paa 25 pCt. af den Forhøjelse, der vilde være motiveret ved Oktober-Pristallet, og dette Tillæg kan yderligere suppleres med Børnetillæg paa 30 Øre for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar. Den forøgede Udgift skal i Hovedsagen bæres